

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecătorii

Nicolae Gordilă
Liliana Catan
Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de reprezentantul părții vătămate SRL „Trans Ager”, Anatolie Bulat, prin care se solicită casarea parțială a sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 24 martie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2015, în cauza penală în privința lui:

Ignat Ivan Avacum, născut la 07 martie 1953,
originar și domiciliat în s. Țîpala, r-nul Ialoveni.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 06.01.2014-24.03.2015;

Instanța de apel: 22.04.2015-28.05.2015;

Instanța de recurs: 17.07.2015-07.10.2015;

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 24 martie 2015, Ignat Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.191 alin.(1) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 150 (una sută cincizeci) unități convenționale, ce reprezintă 3000 (trei mii) lei, fără privarea de dreptul de a ocupa funcții.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Ignat Ivan la 02 iulie 2014, în perioada cuprinsă între orele 18.59 și 19.14, activînd în funcția de șofer la societatea cu răspundere limitată „Trans Ager”, deținînd cartela de alimentare cu motorină „Nefrika”, cu nr. 0648004896, încredințată ultimului sub semnătură de către administrația societății cu răspundere limitată „Trans Ager” în baza acordului de răspundere materială individuală, aflîndu-se în Federația Rusă, regiunea Rostov, raionul Neklinovskii, kilometrul nr. 32 al traseului M23, la terminalul de alimentare cu combustibil nr. 802, contrar pct. 2.1 din acordul semnat, a extras de la stația de alimentare cu combustibil, în baza cartelei

menționate, motorină în volum de 1010,19 litri la prețul de 33 336,27 ruble rusești, care la data comiterii faptei conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei, constituia suma de 13 707 lei și pe care a însușit-o în dauna societății cu răspundere limitată „Trans Ager”.

2.1. De către organul de urmărire penală acțiunile lui Ignat Ivan au fost încadrate în prevederile art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal: *delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrare vinovatului, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către administratorul SRL „Trans Ager”, Anatolie Bulat, în care a solicitat casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal, stabilindu-i-se o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale -10000 lei cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de un an.

În susținerea apelului s-a invocat că sentința instanței de fond este neîntemeiată în partea încadrării faptelor inculpatului în prevederile art. 191 alin. (1) Cod penal și concluzia instanței cu privire la lipsa de daună considerabilă este nefondată și referirea instanței de fond la rulajul și activul financiar al părții vătămate, mărimea capitalului statutar nu poate fi reținută, or și în cazul unor daune materiale se va lua în calcul și partea de datorii ca credite și alte obligațiuni.

Valoarea prejudiciului este de 13707 lei, iar pentru SRL „Trans Ager” aceasta este o sumă considerabilă, societatea achită în termen impozitele, salariile și la moment achită ratele pe contractele de credit. Așadar, față de toate persoanele care au săvârșit o infracțiune identică, trebuie aplicată egal legea penală, iar egalitatea tuturor în fața legii penale trebuie să aibă ca premisă echitatea socială.

Astfel, probele administrate și verificate în cadrul cercetării judecătorești sub toate aspectele demonstrează cu certitudine că, în acțiunile inculpatului Ignat Ivan, sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2015 a fost respins apelul declarat ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. La adoptarea soluției instanța de apel a conchis că, starea de fapt reținută în sarcina inculpatului în baza art. 191 alin. (1) Cod penal de către prima instanță și expusă conform prevederilor legii în sentința atacată a fost probată și corect apreciată la judecarea cauzei, inclusiv prin următoarele probe administrate după cum urmează și anume: declarațiile inculpatului, a reprezentantului părții vătămate, precum și prin materialele anexate la dosar.

Au fost considerate irelevante și respinse ca nefondate motivele apelului referitor la faptul că valoarea prejudiciului de 13 707 lei cauzat de către inculpat

este o sumă considerabilă, deoarece conform prevederilor art. 126 Cod penal *se consideră proporții deosebit de mari, proporții mari valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care, la momentul săvârșirii infracțiunii, depășește 5000 și, respectiv 2500 unități convenționale de amendă.*

Prin urmare, valoarea bunurilor sustrase de către Ignat Ivan de la SRL „Trans Ager” la momentul comiterii infracțiunii constituia suma de 13707 lei și aici se exclude cauzarea de daune în proporții considerabile, ori această sumă pentru un proprietar care posedă bunuri fixe și mijloace circulante de sute mii lei nu poate fi apreciată ca daună în proporții considerabile nici sub motivarea că societatea comercială a beneficiat de credite sau pe motiv că achită salarii și impozite, suma sustrasă nu a pus în pericol situația financiară și nu a blocat activitatea societății comerciale, nu a fost adusă în stare de insolvență.

Colegiul penal a apreciat că deși inculpatul a fost învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal fapta lui corect a fost încadrată în prevederile art. 191 alin. (1) Cod penal.

Nu au fost luate în considerație nici motivele apelului referitor la aplicarea pedepsei mai aspre inculpatului, deoarece conform materialelor dosarului în privința lui Ignat Ivan nu au fost stabilite circumstanțe agravante sau alte temeuri, care ar impune necesitatea aplicării unei pedepse principale pecuniare mai aspre și aplicarea unei pedepse complimentare, cu atât mai mult că nu s-a demonstrat considerabilitatea valorii daunei produse.

Referitor la stabilirea pedepsei Colegiul a considera că, concluziile instanței de fond corespund prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și nu există motive de aplicare a pedepsei mai aspre, deoarece s-a ținut cont de toate circumstanțele cauzei în ansamblul.

5. Hotărârile menționate sunt atacate cu recurs ordinar de către reprezentatul părții vătămate, Anatolie Bulat, neinvocând nici un temei din prevederile art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat în baza art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal.

În motivarea recursului, recurentul invocă că hotărârile instanțelor ierarhic inferioare sunt neîntemeiate în partea reîncadrării acțiunilor inculpatului, deoarece prejudiciul cauzat de acesta este considerabil, iar probele administrate și verificate în cadrul cercetării judecătorești sub toate aspectele demonstrează că în acțiunile lui Ignat Ivan sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal.

6. Asupra recursului declarat a depus referință inculpatul, prin care s-a expus pentru respingerea acestuia, deoarece nu cuprinde careva temei prevăzut în art. 427 Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute exhaustiv de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Recurentul în recursul său nu invocă careva temeii de recurs prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală, însă din conținutul acestuia rezultă ca temeii pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că: *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească definitivă.

În esență, recurentul invocă că instanța de fond și cea de apel nu au apreciat la justa valoare probele administrate în cauză, ajungînd neîntemeiat la concluzia despre condamnarea lui Ignat Ivan în baza art. 191 alin. (1) Cod penal.

Verificînd materialele dosarului în raport cu criticele recurentului, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție corectă privind menținerea sentinței instanței de fond prin care inculpatul a fost condamnat în baza art. 191 alin. (1) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

De asemenea, Colegiul penal reiterează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse pe larg în pct. 4.1 din prezenta decizie.

Deci, făcînd o analiză minuțioasă a materialelor cauzei, Colegiul penal constată că alegațiile recurentului privitor la pretinsa eroare judiciară reținută la calificarea juridică a acțiunilor inculpatului este vădit nefondată, iar instanța de apel, de altfel și cea de fond, corect și-au motivat soluția de respingere a argumentelor invocate de reprezentantul părții vătămate în acest sens. Or, din toate

probele examinate și cercetate de către prima instanță și instanța de apel s-a constatat indubitabil că inculpatul a acționat cu intenție directă și a urmărit incipient scopul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (1) Cod penal.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Ignat Ivan, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (1) Cod penal, să fie una legală și întemeiată, iar pedeapsa aplicată - în limita sancțiunii prevăzute de articolul respectiv.

Prin urmare, instanța de recurs reiterează că instanța de apel corect a dispus respingerea apelului declarat de reprezentantul părții vătămate apreciind argumentele expuse în textul cererii de apel, drept nefondate, din motiv că probele nominalizate mai sus, cert dovedesc faptul că inculpatul a comis delapidarea averii străine, în circumstanțele descrise de către instanțele ierarhic inferioare.

Or, privitor la criticile expuse, se amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atribuția exclusivă a instanței de fond și de apel. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la greșita reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factive, ci v-a verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea încadrării juridice a faptelor săvârșite de inculpatul Ignat Ivan

Astfel, în opinia Colegiului penal criticile recurentului referitor la stabilirea eronată a circumstanțelor de fapt privind aprecierea greșită a probelor ce dovedesc vinovăția inculpatului în baza art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal, nu este incident în cazul supus judecării, din motivul că instanța de fond, cât și cea de apel au făcut o analiză completă a tuturor probelor administrate în toate fazele procesului penal, stabilind corect vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (1) Cod penal.

Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. Dar, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare

de fapt de către instanța de fond sau cea de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Criticile formulate de recurent enunțate la pct. 5. au fost obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, ori materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au adus la pronunțarea hotărârilor recurate.

Pedeapsa stabilită inculpatului este una echitabilă la numirea căreia instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61,75 Cod penal, luându-se în considerație circumstanțele cauzei.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de apel, deoarece corespunde circumstanțelor de fapt ale cauzei, temeiurile invocate de recurent și anume art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală nu persistă în cauză, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de reprezentantul părții vătămate SRL „Trans Ager”, Anatolie Bulat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2015, în cauza penală în privința lui Ignat Ivan, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizie este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 21 octombrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun